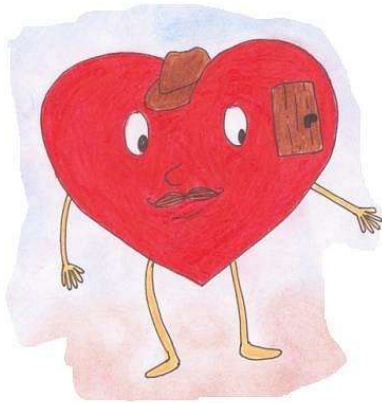
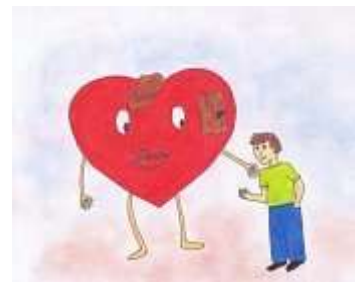

SRDCE EDMONDO

Bolo jedno srdce a volalo sa Edmondo. Prišiel k nemu chlapec Adam a opýtal sa: „Môžem do teba vojsť? Niekedy sa mi zdá, že ma nikto nemá rád a ty tu len tak prázdne postávaš.”

Edmondo bol rád, že si ho niekto všimol. „Pokojne do mňa vojdi, budem rád,” povedal

Edmondo Adamovi. Adam vhuol do srdca a bolo im spolu fajn.

Potom sa objavila Eva a tiež sa chcela dostať do srdca. Edmondo súhlasil. O pár dní neskôr sa ozvalo jemné zaťukanie na dvere. Edmondo otvoril. Pred srdcom stála štíhla siamská mačka s krásnym menom Asja. „Och, som šťastná, že ste ma vôbec počuli,” mňaukla Asja. „Neviem klopať moc hlasno, mám na rukách také vankúšiky a tie vôbec nebúchajú,” mačka otrčila labky srdcu rovno pod nos. „Mám vycibrený sluch, všetko začujem, milá Asja,” ubezpečoval ju Edmondo. „Ideš ku mne?” opýtal sa jej. „Smiem?” nasmelo vrkla Asja. „Samozrejme.” Mačka vošla do srdca. Po nej zavítali Marienka, Janko, spevák Vincent, Kleopatra, dokonca krotký mäsožravý dinosaurus tyranosaurus rex. „A ty si sa sem ako dostal?” pýtali sa ho. „Nestihol som vyhynúť,” povedal tyranosaurus, vošiel dnu a bol nesmierne spokojný, že konečne má kde hlavu zložiť. Lenže to nebol koniec. Dokvitli aj Mária, Edita, Kveta, Riki, Miki. A kosačka. Tá stále len cez okienko do srdca nazerala, či sa tam tí vnútri dosť dobre majú. Edmondo sa trochu bál, aby ho neporezala. Keď kosačka konečne vošla dnu, splynula s ostatnými. S Adamom, s Evou, s Asjou, s Marienkou, s Jankom, so spevákom Vincentom,

s Kleopatrou, s tyranosaurom rexom, s Máriou, s Editou, s Kvetou, s Rikim aj s Mikim. Srdce Edmondo malo slasťný pocit, že je plné na prasknutie. Uprostred noci čosi zadunelo, zem sa chvela pod ťažkými krokmi obroviťského tvora. Edmondovi stuhla krv v žilách, keď sa priamo pred ním zastavil obor veľký ako najvyššia hora a hromovým hlasom sa opýtal: „Pustiš ma dnu, srdce?”

Edmondo sa chcel obroviť pozrieť do očí, kým mu odpovie, ale nedoviedel mu ani na gombíky košele.

„Nemôžem,” povedal smutne Edmondo. „Však by som pukol.” „Prosím,” prosíkal obor. „Si príliš veľký. Ak sa mi niečo stane, kam pôjdu všetci tí, čo vo mne sú? Kam by šla Asja alebo spevák Vincent?” „Prosíím!” nedal sa odbiť obor. „No dobre,” povedal Edmondo. Zavrel oči a snažil sa na nič nemyslieť. Dúfal, že ho to aspoň nebude priveľmi bolieť, keď

do neho obor vojde a roztrhá ho. Edmondo bol statočný.

Triasol sa síce, ale na obra sa milo usmieval: „Pod' dnu.” „Ďakujem ti, srdiečko,” šepol obor dojata a vkročil do srdca. Edmondo očakával bolesť, praskanie, trhanie, krik. Ale nič také sa neudialo. Aké prekvapenie! Srdce sa pozrelo dnu. Boli tam všetci. Aj Adam, aj Eva, aj Asja, aj Marienka, aj Janko, aj spevák Vincent, aj Kleopatra, aj tyranosaurus rex, aj Mária, aj Edita, aj Kveta, aj Riki, aj Miki, aj kosačka a aj – obor.

„Vitaj medzi nami,” povedal mu Edmondo.

Srdce Edmondo
Autorka textov: Zuzana Mojžišová
Autorka ilustrácií: Alexandra Michalíková
Technicky pomáhala upraviť: Katarína Hriňová, Návrat